

niczo, a dyrbjachu tu Kwislu Eodu a Picza tradacž. To, praji Pawol, ſo mi nelubi; ja jo kwalicž nemožu. To nedyrbi bycž, ſo wy wjedominje rješicž, potom k Wotkasanju hieč, a cžinicž zecze, jako byscheže nerješeli. Na tajke Waſchnje jwže a pijecze wy to Wotkasanje nedostojuje. Tehodla k hosta waš Boh ſ Khoroszem i a ſ druhimi Prutami.

To je drugi a wetschi Rječ, hacž ton, ſo ſo te bohe Wutrobny drudy podſunu, a ſo tola ſažo wrocza, modla a ſdychuja: O ſo by mi Boh moje Rjechi wodacž žyl! pſchetož ja ſym ſchak neprawje cžini! Tajkich newotſtorcži Kriſtus wot teho Wotkasanja. Pſchetož te Słowa pokasuja, ſo won ani prawych ani ſwjatych Ludži pola tajkeho Blida mjecz nochze, ale hubenych Rješchnikow, kotřiž ſwojich wulkich Rječow dla newedža, dže ſo ſatyknycž. Pſchetož tak praji won: ſo jeho Czjeto ſa nich date a jeho Krej ſa jich Rjechi pſchelata je. To pak nedyrbja maſi aby ſnadni Rješniky bycž, ſa kotrychž ſo tajki kraſny Wopor a Saplaczenje ſtało je. Tehodla je jeno na tym ležane, ſo ſo ty Wutrobu ſa Rješnika poſnajecž, a ſo potom ſem namakaſch, tudy Troſcht a Pomoz pytaſch. Schtuž pak ſwoje Rjechi poſnacž, ani ſo poljepſchowacž nochze, ton ktemu neſluſcha.

Alle tudy ſo ſwecžeho wopaf dže. Cži, kotřiž ſo bojecž nedyrbeli, kotrymž Boh ſchitku Radu lubi, a jich ſa Džeczi horjewſacž ze, nemoža ſo Bojoſzje wobrocž. Cži pak, kotřiž ſo bojecž dyrbeli, a we naſwetschej Mena dži ſu, cži ſu naſſecherniſchi, neſtroža ſo niczo pſched ſwojim Rječom, ale du pſches ſchitko, kajž Kulka ſ Buſchkwje pſches drewjaju Szjenu. Kajž na ſwjatnych Džeczech widzimy, ſo haruja a hawtuja. Zane Selenje nemože na Sſwjeczi bycž, kotrež by pola nich tejž ſkſchecž nebyło. Beneſy a

dobre Dny ſtaj taj dwaj Pſchibohaj, kotrymajž woni Džen jako Džen ſluža. A tola neſmje jich nichto jara ſa Neſſcheſzijanow dđerzecž, a ſu pſchi tym ſecher a dobreje Wylje.

To druge Stadleſchko pak je bojaſne, a naſtrožane, a nemyſli ſej tola na žadym Rječ. Kotrež Rjechi pak wobesſchlo je, te da ſebi wono ſ Wutrobu žel bycž, a by žyło, ſo je nidy cžinilo neby. Tak ſo ta Wjež džiwnje ma. Schtuž ſo dyrbi troſchtowacž dacž, nemože ton Troſcht ſapſchijecž. Schtuž pak ſo bojecž dyrbi, je troſchtny a beš Bojoſzje.

II. Tehodla praji ſwjaty Pawol: Nech ſo pak Szlowek ſam ſpytuje, a nech tak jw wot teho Kłjeba a pije ſteho Keſliha. Sſo ſpytacž, nerjeka pak niczo druge, hacž ſo derje roſpomnicž, kak by pſchibotowany. Jeli ſo ſo ty ſaſakleho namakaſch, a ſo Rječow woſtajicž nochzeſch, a jeli ſo wone tebi žanu Staroſž nenacžinja, da maſch Urfachu, ſo k Božemu Wotkasanju nendžeſch, pſchetož ty Keſcheſzijan neſy.

To najllepſche by było, ſo by ſo ty tajkeho bešbožneho Waſchnja woſtajił, ſo jeho roſkał, ſebi jo dat žel bycž, a ſo pſches prawu Wjeru na Bože Sſlubenje k tym Keſcheſzijanam namakał, a to Wotkasanje ſnimi wužiwał. Jeli ſo pak ty to cžinicž nochzeſch, da woſtaju rodſſo wot neho; pſchetož ty rješich a woſmeſch jo ſawjeſzje ktwojemu Szudu.

Haj tu ſo, lube Džeczo, derje roſmyſł, a roſpomn ſwjeru, kak ſo tebi potom do Wječnoſzje poſudže, dyž tebe Boh tak ſe ſwojim Szudom nadpanyč budže. Budžeſch ty to wopomnicž, da budžeſch ſo ty pokoreč, ſo k Pokuczi mjecz, Mjewa a ſchitkeho drugeho ſo woſtajicž, a ſo ſwojim Bohom pſches tuto Wotkasanje wujednacž.